

DOKTORAVATÁS

A József Attila Tudományegyetemen január 31-én 104 nap-pali tagozatos jogászt, február 7-én az esti és levelező tagozat-ról 54 jogászt, 28 TTK-st és 18 bölcsészt avattak doktorrá. Az ünnepi eseményen dr. Fodor Gé-za egyetemi tanár, rektor köz-szöntötte az új doktorokat az Egyetemi Tanács nevében.

76 ÚJ GYÓGYSZERÉSZ

A SZOTE Egyetemi Tanácsa dr. Petri Gábor egyetemi tanár, rektor elnökletével ünnepi ülést tartott február 11-én az egyetem központi épületének aulájában. Dr. Kedvess György egyetemi tanár, a Gyógyszerésztudományi Kar dékánja 76 jelöltet gyógy-szerésszé, Papp Andrászt gyógy-szerész doktornak avatta. Egy gyógyszerészejelölt: Miseta Mária, kitüntetéses oklevelet kapott.

PÁRTNAPOK

Időszerű gazdaságpolitikai kér-deésekről tartottak előadást a sze-gedi egyetemeken és a tanárkép-ző főiskolán február 12-én. A József Attila Tudományegyetem Buda István munkaügyi ál-lamtitkár, a Szegedi Orvostudo-mányi Egyetemen dr. Rác János egyetemi tanár, a JATE rek-torhelyettese, a tanárképző főis-kolán dr. Antalffy György egye-temi tanár, az MSZMP Csongrád megyei Bizottságának tagja volt a pártnap előadója.

GYÓGYSZERÉSZETI ÜLÉS

Érdekes előadásokat hallhattak a résztvevők a SZOTE Gyógy-szerésztudományi Kara és a Magyar Gyógyyszerész Társaság Csongrád megyei Tanácsa ren-dezésében február 12-én a GYTK előadóteremben. Dr. Regdon Gé-záné-Nemeskéri Erzsébet-Rusz Katalin: Szalicilsav származéko-kat tartalmazó kúpok készítése és vizsgálata című munkája, va-lamint dr. Erős István: A ke-nőcsányagutak legújabb ered-ményei című előadása hangzott el. A szerzők a SZOTE Gyógy-szerésztudományi Intézetének munkatársai.

NÉPRAJZI NAPOK

Február végére néprajzi re-ndezvényorozatot szervezett a Szegedi Orvostudományi Egye-tem KISZ-klubja. A négy napos program 27-én táncszállal ér vé-get, közreműködik a Sipos együt-es.

FARSANG

A József Attila Tudomány-egyetem hagyományos farsangi ballját március 5-én rendezi a Tisza szállóban. Belépőjegyek kaphatók a JATE KISZ-bizott-ságán (szombat és vasárnap ki-vételével mindennap).

KULTURÁLIS NAPOK

Az egyetemi és főiskolai mű-vészeti fesztiválok ez évi sereg-szemléje új formákkal bővült. Az országos előkészítő bizottság felkérése értelmében a József Attila Tudományegyetem márci-us 13-14-15-én területi egyete-mi és főiskolai kulturális napo-kat rendez. Ennek keretében Csongrád és Bács-Kiskun me-gyei diákok találkozájára kerül sor. A rendezvények résztvevői a zsűri és az egyetemi közönség mellett bemutatkoznak a me-gyek üzemében, művelődési há-zaiban és középiskoláiban is.

KITÜNTETÉS

A kecskeméti III. honismereti országos konferencián dr. Nyiri Antal egyetemi tanár, a Hazafi-as Népfőnt megyei honismereti bizottságának elnöke munkájá-nak elismeréseképpen a Szocia-lista Kultúráért Erdemérem ki-tüntetésben részesült.

KONGRESSZUSI SAKKVERSENY

A KISZ Szeged Városi Bizott-sága február 8-án kongresszusi sakkversenyt rendezett, amelyet csapatversenyben a JATE Gosztolya Ferenc, Erdélyi Tamás, Lovas Dániel, Orbán Tibor ösz-szeállítású együttes nyerte meg. Második helyen a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola csapata végzett (Kiss József, Galiba Gá-bor, Herpai József, Oravecz Má-tyás, Trefkai Barna).

ZENÉSZEK A GÁTON

Február 19-én este harmadiz-ben került megrendezésre a JATE-n a hallgatókból álló ama-tőr zenekarok és szolisták vetél-kedője „Ki a zénész a gáton?” címmel. A 13 jelentkező teljesít-ményeit komolyzenei, népzenei és egyéb kategóriában értékelték a háromtagú zsűri Szöllősy Jó-zsef elnökletével. Komolyzene-ben Katona Endre végzett az el-ső helyen, második a szintén zongorista Bartha Katalin, har-madik a gitározó Laskai Gábor lett. A népzenei kategóriában Torma László győzött, aki dél-kelet európai népdalokat adott elő. A magyar népdalokat játszó Sipos trió nemcsak a második, hanem a közönségszavazatok dí-ját is elnyerte. A népszerű, ame-rikai népdalokat előadó Country együttes harmadik helyezést ért el. Az egyéb kategóriában a ke-vesebb résztvevő miatt a zsűri csak egy díjat adott ki, ezt a harmonikás Berkó András kap-ta, aki polkákat játszott.

A hangulatos, néhány nagy-szerű zenei élményt nyújtó vetélkedő három órája a felkészült versenyzők mellett a rendező TTK-s másodéves kémia-fizika, harmadéves biológus, valamint negyedéves vegyész és biológus KISZ-alszervezetek munkáját dicséri.

Béres Imre, Csató Miklós, Duá Ernő, Duá László és Szabó Té-réz, Garamszegi Mária, Hudák János, Kovács György és Mózes Magdolna, Somjai Attila és Ha-dik György, Sziklai István és Édes István, Tóth Miklós, Varró András és Szekeres Zsuzsanna, Vécsei László és Zsámboki János, a Gyógyszerésztudo-mányi Karról Gajdos László és Solyom Gizella, Kádár Tibor, Kovács Zoltán, Szilágyi Judit és Szontágh Melinda, valamint Tom-ka Annamária munkái képvisel-lik majd a Szegedi Orvostudo-mányi Egyetemet.

Külön örömdíjat eseménye volt a helyi TDK konferenciá-nak, hogy az utóbbi évek magas színvonalára tovább emelkedett. Reméljük, ennek eredményessé-géről az országos konferenciá után is beszámolhatunk.

A matematika és az újratereptődés

Olyan emberrel ülök szemköt, aki egy majdnem tízéves, nega-tív hagyomány ígézetét törte meg. Neki köszönhető, hogy az ország legrangosabb matematika-versenyén, a Schweitzer Miklós emléktversenyen hosszú idő után újra van szegedi helyezett: To-tik Vilmos, a JATE Természet-tudományi Karának harmadéves matematikus hallgatója lett leg-utóbb a második.

Csendes, udvarias fiú, külse-jén semmi feltűnő. Figyelem erő-teljes arcvonásait, hallom halk hangját:

— Győr környékéről, a Sziget-közből származom, régi halász-családból. Még nagypapám is ezt a mesterséget űzte, de legszíve-sebben ő is azzal foglalatko-dott, amiről Ásványtáró, az én falum híressé vált a környéken: aranyat mosott a Duna mellék-ágaiban. Gyermekkoromban en-gem is izgatott a dolog, de ami-kor a győri Révai Miklós Gim-názium matematika-fizika ta-gozatára kerültem, harmadikos koromtól kezdve már egyre in-kább a Középiskolai Matematikai Lapok feladványai kötötték le a figyelmemet. 1972-ben érettsé-giztem, majd következett a ka-tonaság tizenegy hónapja, ami több szempontból is döntő volt a matematikával való kapcsola-tom alakulásában.

— Milyen hatása lehetett en-nek a tizenegy hónapnak a ter-mészetudományos pályára kés-zülő fiatalra?

— Biztos vagyok benne, hogy nagyon jó. Bennem a leghaszno-sabb szellemi éhséget fejlesztet-te ki. Elképzelhetetlen türelmet-lenséggel vártam az egyetem kez-detét, hogy dolgozhassak, hogy belevehessem magam a tanu-lásba, hogy bizonyíthassak. Meg-tanultam becsülni azt, hogy egyetemre kerülhettem. Méltó-nak igyekeztem lenni erre. Igé-nyesebbé váltunk ott önmagunk-kal szemben.

— Mit jelent számodra a ma-tematika, mi a varázsa?

Felveti a fejét, szeme csillog-ni kezd. Jó hallgatni:

— A matematikát hol a tu-dományok királyinjének, hol szolgálólányának nevezik, de a lényeg az, hogy — mindig nő-neműnek. Szerintem ez nem le-het véletlen. En a matematika szépségét az örök nő szépséggel tudnám párhuzamba állítani, ami a gondolatok, az ötletek rit-musából adódó végső formai harmóniát illeti. Nekem mindig a fantázia, az izgalom a legfon-tosabb a „száraz” matematiká-ban. Ugyanakkor azt hiszem, ez a tudomány — kicsit a nagy mű-vészethez hasonlóan — megvál-toztatja, azaz előbb megsemmi-síti a valóságot, bár természetesen belőle indul ki. Am a kép-letekké, egyenletekké transzfor-málódott, megsemmisült valóság egy magasabb fejlődési fokón ké-pes újraterepteni önmagát, amit az is bizonyít, hogy a matema-tika az egyetlen tudomány, amely

létrehozta saját vizsgálatának módszere elméletét, a matema-tikai logikát. A matematikának az efféle, a filozófia felé hajló vonatkozásai vonzanak talán a legjobban.

Ahogy figyelem beszéd köz-ben Totik Vilmos, határozott, nyílt tekintetű, felszömlen eb-ben a szívósság, a kitartás voná-sai. Azok a vonások, amelyek mögött a tavalyi diákköri kari első hely és az országos dicsé-ret, az elsőéveseknek vezetett gyakorlatok, a szakirodalomhoz szükséges angol nyelvtanulás és a többi elfoglaltság húzódik meg. Sok-sok munka.

— Mit csinálsz szabadidődben?

— Szeretek táncolni, és ha egy kis időm van, mindig olvasok. Nagyon szeretem a művészeteket, de talán leginkább az iro-dalmat. Mint matematikusnak is nagy örööm telik Weöres Sán-dor „zsonglőr-költészetében” és mindenekelőtt József Attilában, aki a matematika egyik leg több jellemzőjét is meghatározta ez-zel a sorával: „A lét dadog, csak a törvény a tiszta beszéd”. A matematikában törvényellenes-ségre egyszerűen nincs mód, ez itt eredendően egyenlő a bukás-sal.

— Ha már visszakanyarodtunk pályádhoz: mik a terveid, jövő-re vonatkozó elképzeléseid?

— Nincs még kialakult el-képzelemem, de valószínűleg a tudományos pályára felé igyek-szem majd. DOMONKOS

A szemináriumi viselkedés főbb szabályai

1. A szeminárium az a hely, ahol a hallgatónak viselkedésével olyan érzést kell oktatójában kelteni, miszerint ő a tananyag esedékes részét elsajátította.

A továbbiakban kritikai elemzésünk tárgyává tesszük néhány, a diákság körében elterjedt módszert, amelyek többé-kevésbé sikeresen megvalósítják az előzőekben definiált célokat.

PRIMITÍV

a) Lapuló-bologató módszer

A módszer (melynek bírálatát már a múlt század végén Hans Jürgen Blöff elvégezte) hívei szerint az a legeredményesebb, ha csendben elhelyezkedünk a szemináriumi terem hátsó padjaiban és ott várakozó álláspontra helyezkedve bologatunk a többi hozzászólás és különösen a szeminárium vezető közbevetései alatt.

A módszer több alapvető hiányossággal bír:

— Sokan akkor is bologatnak, amikor a hozzászóló döröszöket mond, illetőleg vitatkozik a szemináriumvezetővel.

— Ha nincs hozzászóló, nincs mire bologatni.

— Ebben a helyzetben könnyen felszólíthatnak bennünket, és akkor nem azt mondhatjuk el, amit esetleg tudunk, hanem azt, amit kérdeznek tőlünk.

E kettő általában nem esik egybe.

b) A szünet utáni első hozzászóló módszer

E módszer lényege az, hogy a szünetben elolvassuk az anyag azon részét, amely véleményünk szerint a következőkben teretkérre kerül és a becsöngetés után azonnal jelentkezzünk.

A módszer hátránya (nem beszélve a szünet elfecsérléséről) első-sorban az, hogy a szemináriumvezető teljesen váratlanul előveszi kedvenc vesszőparipáját, és a várt anyagréz helyett erről kezd be-szélteni. Ezért feltétlenül ismernünk kell az illető teljes jellemvilágát és családi stb. vonatkozásait. A legfőbb baj azonban az, hogy többen is jelentkezhetnek, és mire ránk kerül a sor, ők már elmondták azt, amit mi elolvastunk.

c) Dettó-szisztéma

Ennek követői rendszerint igen nagy szókinés birtokában levő emberek. Más szavakkal ugyan, de teljes pontossággal megismélik a csoportfőls (esetleg szemináriumvezető) álláspontját. Az eljárást egyesek igen nagy tökéletességgel alkalmazzák, ám nem tudják ki-küszöbölni alapvető gyengéjét, tudnillik azt, hogy igen könnyen le-lepezhető.

A jó bevezetés ilyenkor az, ha az előző felszólalás megisméltését a következő módon kezdjük: „Szemben az előző felszólaló azon állí-tásával” (itt következik az ismétlés)... A végén elfelejtjük, hogy mi-vel akartunk vitatkozni.

Véleményünk szerint sokkal hatásosabbak az alábbi módszerek:

A LEGELSŐ HOZZÁSZÓLÁS KONCEPCIÓJA

Ezen eljárás hívei abból a tapasztalati tényből indulnak ki, mi-szerint kezdődően senki sem mer hozzászólni. Ezért az, aki megtöri a kínos csendet, kitűnő az oktató szempontjából. Más oldalról viszont az első hozzászóló mindent elmondhat, amit tud. Ha később szólal hozzá, ezt már nem biztos, hogy megteheti.

Több kutató véleménye szerint e módszerhez elegendő a tananyag első oldalát tanulmányozni, hiszen az oktatók túlnyomó többsége „hagyjon a többieknek is valamit” kiáltással ügyis belefojtja az ille-tőbe a szót. A módszer továbbfejlesztett változata az, amikor a felszó-lalás után valamilyen lényegtelen indokkal (háláletet, házasság, etc-tera...) eltávolozunk.

VITATKOZÓ-KÉTKEDŐ MÓDSZER

A jelenleg ismert egyik legkorszerűbb eljárás. Nem igényli az anyag ismeretét, csupán némi figyelmet a többi hozzászólás iránt. A módszert alkalmazók megvárják (!) míg a többiek ismertetik az anya-got — esetleg ennek egy részét —, majd ők is előadják az anyaggal kapcsolatos kétségeiket, problémáikat, meghozza úgy, hogy ekközben azt a látszatot kellik, mintha széles olvasottsággal rendelkezének az adott kérdésben. Lássunk egy példát:

„Az előző hozzászólással nem értek egyet. Már Marx is meg-mondta valahol, ha jól emlékszem, az Értéktöbbletelméletekben, már lehet, hogy a Kapital, 1857-es kéziratában, hogy...”

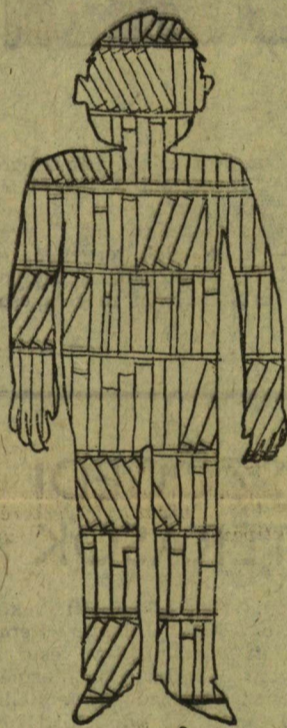
A módszer teljesen biztos, hiszen nem valószínű, hogy az oktató otvasta az adott művet.

SAJÁT ELMELET MÓDSZERE

Az előzőnek művészi változata. A lényege az, hogy a szeminá-rium témájával kapcsolatban saját elméletet konstruálunk. Nem kell félni attól, hogy zagyvaságot mondunk, hiszen mindenki csak tisztel-ni fog bennünket önálló gondolkodásunkért.

(Megjegyzendő, hogy elvétel találkoztunk más eljárásokkal is. Egyes kutatók találkoztak már úgynevezett „rendszeres készülés” hi-veivel, ám ezek száma és jelentősége olyan elenyésző, hogy felesleges-nek tartjuk módszerüket ismertetni.)

Laki Mihály
(Gözügazászból)

TÁJÉKOZOTT EMBER

Tartós hír

A Pszichológia Diákkör 1973 március 23-án tartja következő ülését.

Legalábbis így olvasható a JATE Ady téri épületének hirdetőtábláján, a büfé mel-lett. Az információ hiteles-nek látszik, hiszen a tábló zárt üveglapja alá nyilván csak arra illetékes teheté be a hirdetést. Tán még a szél-től is óvja a papírt a burko-lat. Kell is: éppen elég hi-deg van ott az egyetemen.

Szeretnénk tisztelettel és köszönettel gratulálni. Ko-runkban, amikor naponta új meg új ismeretek tömegével árasztanak el minket a kom-munikációs eszközök, az em-bernek fölülülés egy ilyen kedves, régi ismerős, amelyet esztendőkön át minden nap láthat, olvashat. Az állandó-ságot, a biztos derűt sugá-rozza a folyton változó vi-lágban. Elmúlt időket juttat eszünkbe sőhajos nosztalgia-ával; édes pihenés az infor-mációs roham közepette. Jó rá gondolni, hogy végre vala-hol, valamikor elvesztették az aktualitást — és a hir-de-tő tábla kulcsát.

Üdvözljük hát szeretettel a kis értesítés megjelensé-nek és rendíthetetlen kitar-tásának harmadik évforduló-ját. De vigyázat: más karo-kon (intézményekben) már készülnek, hogy megdöntsék ezt a csúcsot...

— IF —

DIÁKKÖRI KONFERENCIA

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Tudomány Diákköri Tanácsa február 5-7 között ren-dezte meg ez évi konferenciáját. A Szemészeti Klinika előadóter-mében három nap alatt 96 dol-gozat került felolvasásra, ez a konferenciák történetében eddig a legtöbb. Az áprilisi országos TDK konferencián a zsűri 20 dolgozatot javasolt, 15 orvostan-hallgató és 5 gyógyszerész mun-káit. A konferencián nyole ven-dégelőadás is elhangzott, ebből öt külföldi volt: egy lipcsesi, két greifswaldi és két krakkói dol-gozat; a három belföldi diákköri munkát a Budapesti Orvostudo-mányi Egyetem Marvista Diák-körének hallgatói készítették. Debrecenben a szegedi Általá-nos Orvostudományi karról Attorjay István, Ágostón Dienes és Bogdány Anikó, Bácskai Mária és Bende János,